

» եկաւ, որ կ'ըսէր թէ բարեկամ էր թաճ
 » ատ—տաւլա (թագ պետութեան մական-
 » նուանեալ) վահրամայ Հայոյ, (Շնոր-
 » հալոյ հօրեղբօր) որ Ալ—իմամ Հաֆրզ
 » (խալիֆայի) վզուրկն էր. և կ'ըսէր, թէ
 » այս վզըրկին ստակները թաղած էր մեծ
 » եկեղեցւոյն մէջ, և հիմայ եկած էր զա-
 » նոնք հանելու: Բայց իր ըսածին մտա-
 » դրութիւն չըրին. սակայն ինքն, կ'ըսուի,
 » թէ այնքան պնդեց իր երեւակայածը,
 » որ եկեղեցին բացին իրեն, և սկսաւ տեղ
 » տեղ փորել. յետոյ ըսաւ. Ստակն անե-
 » ղեւոյթ եղեր է այս տեղէս. եկեղեցին
 » կողոպտողներն առած են. և սկսաւ զան-
 » զատիլ, թէ անիրաւութիւն մ'եղած է:
 » Եկեղեցին իրեն համար բաց մնաց, և
 » քանի որ այս երեւակայութեան մէջ էր,
 » կեցաւ հօն. և երկրորդ կնիք մ'այլ դրաւ
 » Մէլիք ալ—Մուզաֆֆարի (վերոյիշեալ
 » թաքիատտին) դրածին վրայ: Բայց նոր
 » նորոգութիւն մի չեղաւ հօն: Երբ թա-
 » քիատտին յԱսորիս գնաց, հիճը. 582
 » Շապան ամսուն (1186 Քր.) և եկաւ Ալ
 » մէլիք ապու—Պէքը (Սալահատտինի եղ-
 » բայրն, իրրեւ ինամակալ անոր որդւոյն),
 » հրամայեց՝ որ այդ երկու եկեղեցիները
 » զատեն իրարմէ, նոյն տարին՝ Ռամա-
 » զանի 10ին, և Ղփտիք և Հայք տիրա-